

elő, melyek ma a liget tavaszi díszét képezik. Miután a Szalóki-csúcs alján e növény sehol másutt nem fordul elő, s magva a szél vagy állatok általi terjesztésre nem alkalmas, úgy valószínű, hogy e növény évek előtt is itt honolt. De a mint a liget szélén fakadó forrás a helyet elposványította, virágunk is kiveszett, magva azonban a víz alá az iszapba merülve, életképes maradt. Hogy a növénymagvak légtől mentes helyen mily hosszú ideig tartják meg csirakéességüket, azt évek előtt Kotschy Tivadar mutatta ki, midőn az egyiptomi múmiák vászonburka alatt lelt év-ezredes rozsszemekből kalászos növényt növesztett. A növények egy helyről eltűnnek, ha az életökhöz szükséges tényezőket ott nem találják meg többé, s újból visszatérnek, ha a talaj idő múltán olyanná fejlődött, a minő e növényeknek megfelel.

Dr. Szontagh Miklós

III. Turmalinszikla a Felkai-völgyben. Az 1880°/₁-diki iskolaév végén tanítványaimmal a Magas-Tátrába kirándulást tettem, mely alkalommal a Felkai-völgyet és az abban levő Gránátfalat is meglátogattuk. Midőn az utóbbin egy ideig mászkáltunk, hogy a gránátokat tartalmazó csillámpalát szálban találjuk, Mattausch Tivadar tanítványom a törmelék között egy ökölnagyságú, feltűnően sötét színű kőzetdarabra akadt, mely közelebből vizsgálva *t u r m a l i n - s z i k l a n a k* bizonyult.

Ezen kőzet főleg fekete színű, üvegfényű, vékony, gyakran túalakú turmalin-oszlopkákból áll, melyeken némely esetben a ditrigonos oszlop kristályalakja világosan felismerhető. A turmalin mellett fehércsillám (muscovit), kevés quarcz és földpát fordul elő. Azonkívül még chalcopyrit, egy vas-, réz- és kénből álló ásvány, van benne mint zárvány.

Rövidre lévén szabva tartózkodásunk ideje, nem folytathattuk a kutatást; talán sikerül máskor a szálban levő kőzetet felfedeznünk, mely minden bizonynyal valahol a Gránátfalban van. Ez a turmalinnak egy új lelethelye volna.

Dr. Roth Samu.

IV. Elsőrendű turista. Egyik kalauzkönyvben a következőket olvassuk: Az elragadó kilátás a Lysa-Gora (Osztrák Szilézia) csúcsáról 1875 június 9-én a Központi-Kárpátok egy részére megérlette azon elhatározásomat, hogy a Gerlachfalvi- és Lomniczi-csúcsokat a legközelebbi kedvező alkalommal megmászszam. Ezért eddigi útitársaimtól, a mariabrunni erdészeti akadémia első és másodéves hallgatóitól, jun. 10-kén elváltam, kiknek morvaországi és sziléziai tanulmányi útjában jun. 6-ka óta résztvettem s utolsó közös állomásunkról, Teschenből, Ruttkán keresztül Poprád-Felkára utaztam, honnan saját alkalmatosságomon haladva, jun. 11-én 9¹/₂ órakor d. e. Tátrafüredre érkeztem.